TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. birželio 26 d.*

Byloje C-284/06

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2006 m. vasario 22 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2006 m. birželio 29 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

prieš

Burda GmbH, buvusią *Burda Verlagsbeteiligungen GmbH*,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai G. Arestis (pranešėjas), R. Silva de Lapuerta, E. Juhász ir T. von Danwitz,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas P. Mengozzi,
posėdžio sekretorius J. Swedenborg, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. birželio 13 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Burda GmbH*, buvusios *Burda Verlagsbeteiligungen GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* H. Geißler, B. von Winterfeld ir J. Lüdicke,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma ir C. Blaschke,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir W. Mölls,

susipažinęs su 2008 m. sausio 31 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su pagrindinei bylai taikomos redakcijos 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 225, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 147) (toliau – Direktyva 90/435/EEB) bei EB sutarties 52 straipsnio (po pakeitimo – EB 43 straipsnis) ir EB sutarties 73b bei 73d straipsnių (tapę atitinkamai EB 56 bei 58 straipsniais) išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą tarp bendrovės *Burda GmbH*, buvusios *Burda Verlagsbeteiligungen GmbH* (toliau – *Burda*), ir *Finanzamt Hamburg-Am Tierpak* (toliau – *Finanzamt*) dėl pelno, kurį 1998 m. ši bendrovė išmokėjo vienai iš savo patronuojančių bendrovių, t. y. Nyderlandų įsteigtai RCS *International Services BV* (toliau — RCS), už 1996 m. ir 1997 m. mokestinius laikotarpius, apmokestinimo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Pagal Direktyvos 90/435/EEB pirmą konstatuojamąją dalį ja siekiama nustatyti „konkurencijos požiūriu neutralias mokesčių taisykles, kad įmonės galėtų prisitaikyti prie bendrosios rinkos reikalavimų, tarptautiniu lygiu padidėtų jų gamybiniai pajėgumai ir konkurencingumas“.

4 Pagal direktyvos trečią konstatuojamąją dalį ja ypač siekiama pašalinti mokestines sąlygas, kurios skirtingų valstybių narių bendrovių grupėms yra mažiau palankios nei tos pačios valstybės narės bendrovių grupėms taikomos mokestinės sąlygos.

5 Direktyvos 90/435/EEB 1–7 straipsniuose nustatyta:

„*1 straipsnis*

1. Kiekviena valstybė narė šią direktyvą taiko:

— pelno, kurį tos valstybės įmonės gauna iš kitose valstybėse narėse esančių savo dukterinių įmonių, paskirstymui,

— pelno, kurią tos valstybės narės įmonės perduoda kitose valstybėse narėse esančioms savo dukterinėms įmonėms, paskirstymui.

<…>

2 straipsnis

Šioje direktyvoje „valstybės narės įmonė“ yra įmonė, kuri:

a) yra vienos iš šios direktyvos priede nurodytų formų;

b) pagal valstybės narės mokesčių įstatymus mokesčių tikslais yra laikoma tos valstybės narės rezidente ir pagal su trečiąja valstybe sudarytą dvigubo apmokestinimo išvengimo susitarimą mokesčių tikslais nėra laikoma ne Bendrijos rezidente;

c) be to, jai nustatyta prievolė mokėti vieną toliau nurodytų mokesčių be galimybės pasirinkti arba būti atleistai:

<…>

— *Körperschaftsteuer* Vokietijos Federacinėje Respublikoje,

<…>

arba kuriuo nors kitu mokesčiu, kuris pakeistų bet kurį iš pirmiau nurodytų mokesčių.

3 straipsnis

1. Taikant šią direktyvą:

a) patronuojančia įmone būtinai laikoma kiekviena valstybės narės įmonė, kuri atitinka 2 straipsnyje nustatytas sąlygas ir turi ne mažiau kaip 25 % kitoje valstybėje narėje esančios įmonės, atitinkančios tas pačias sąlygas, kapitalo dalies;

b) „dukterinė įmonė“ yra įmonė, kurios kapitale turima a punkte minima kapitalo dalis.

<…>

4 straipsnis

1. Kai patronuojanti įmonė dėl ryšių su savo dukterine įmone gauna paskirstyto pelno dalį, išskyrus dukterinės įmonės likvidavimo atvejį, jos valstybė narė:

— tokio pelno neapmokestina arba

— tokį pelną apmokestina, suteikdama teisę patronuojančiai įmonei atskaityti iš priklausančio mokėti mokesčio sumos tą įmonių pelno mokesčio dalį, kurią nuo to pelno sumokėjo dukterinė įmonė, ir prireikus pagal 5 straipsnyje nurodytas leidžiančias nukrypti nuostatas – valstybės narės, kurios rezidentė yra dukterinė įmonė, taikomo mokesčio prie šaltinio sumą, ne didesnę už atitinkamo nacionalinio mokesčio sumą.

2. Tačiau kiekviena valstybė narė pasilieka galimybę numatyti, kad visi privalomieji mokėjimai, susiję su turima kapitalo dalimi, ir visi nuostoliai, atsiradę dėl dukterinės įmonės pelno paskirstymo, negali būti atskaitomi iš patronuojančios įmonės apmokestinamo pelno. <…>

<…>

5 straipsnis

1. Bent tais atvejais, kai patronuojanti įmonė turi ne mažiau kaip 25 % dukterinės įmonės kapitalo, iš pelno dalies, kurią dukterinė įmonė perduoda savo patronuojančiai įmonei, mokestis prie šaltinio neišskaitomas.

<…>

3. Nepaisant […] 1 dalies ir ne vėliau kaip iki 1996 m. vidurio Vokietijos Federacinė Respublika gali taikyti 5 % kompensacinį mokestį prie šaltinio savo dukterinių įmonių paskirstytam pelnui, jeigu įmonių pelno mokesčio tarifas, taikomas paskirstytam

pelnui, yra bent 11 punktų mažesnis nei mokesčio tarifas, taikomas nepaskirstytam pelnui.

<…>

6 straipsnis

Patronuojančios įmonės valstybė narė negali prie šaltinio išskaičiuoti mokesčio iš pelno, kurį tokia įmonė gauna iš dukterinės įmonės.

7 straipsnis

1. Šioje direktyvoje vartojamas terminas „mokestis prie šaltinio“ netaikomas įmonių pelno mokesčio išankstiniam mokėjimui arba mokėjimui avansu (*précompte*), kurį dukterinė įmonė, skirstydama pelną patronuojančiai įmonei, moka savo buveinės valstybei narei.

Ši direktyva neturi įtakos taikant nacionalines arba sutartimis grįstas nuostatas, kuriomis siekiama panaikinti arba sumažinti ekonominį dvigubą dividendų apmokestinimą, ypač nuostatas dėl mokesčio kreditų mokėjimo dividendų gavėjams.“

6 Pagal Direktyvos 90/435 priedą ji susijusi su pagal Vokietijos teisę įsteigtomis bendrovėmis „Aktiengesellschaft“, „Kommanditgesellschaft auf Aktine“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“ ir „bergrechtliche Gewerkschaft“.

Nacionalinės teisės aktai

1996 m. *KStG*

7 Pagrindinei bylai taikytinos redakcijos 1996 m. Pelno mokesčio įstatymo (*Körperschaftsteuergesetz* 1996) (BGBl. 1996 I, p. 340, toliau – 1996 m. *KStG*) 1 straipsnis numato, kad kapitalo bendrovės, kurių valdymo organai arba buveinė yra Vokietijoje, neribotai apmokestinamos pelno mokesčiu.

8 Pagal 1996 m. *KStG* pelno mokesčiu už Vokietijoje gautas pajamas iš dalies apmokestinami vienetai, asmenų susivienijimai ir turtas, kurių nei valdymo organai, nei buveinė nėra Vokietijoje.

9 Pagal 1996 m. *KStG* 23 straipsnį įprastas pelno mokesčio tarifas yra 45 % nuo apmokestinamųjų pajamų.

10 1996 m. *KStG* 27 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „jeigu pelno mokesčiu neribotai apmokestinama kapitalo bendrovė paskirsto pelną, pelno mokesčio suma padidėja arba sumažėja dėl skirtumo tarp mokesčio už kapitalo bendrovės nuosavą kapitalą, kuris pagal 28 straipsnį laikomas panaudotu pelnui paskirstyti (santaupų apmokestinimas), ir 30 % tarifo mokesčio už pelną iki pelno mokesčio atskaitymo (paskirstomo pelno apmokestinimas)“.

11 1996 m. *KStG* 28 straipsnyje numatyta:

„3. Naudotinos nuosavo kapitalo dalys yra laikomos panaudotomis pelnui paskirstyti 30 straipsnyje numatyta eilės tvarka, laikantis 4, 5 ir 7 dalių. Suma, iki kurios kapitalo dalis laikoma panaudota, turi būti nustatyta pagal jos įprastą apmokestinimą.

4. Jeigu kapitalo dalies ar dalių 30 straipsnio 1 dalies trečiojo sakinio 1 ar 2 punktų prasme, iš pradžių laikomos ar laikomų panaudotomis 3 dalies prasme, vėliau nepakanka pelno paskirstymui padengti, šis pelno paskirstymas turi būti priskirtas 30 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytai kapitalo daliai, net jeigu dėl to ši kapitalo dalis tampa neigiama.“

12 1996 m. *KStG* 29 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad kiekvieno mokestinio laikotarpio pabaigoje nuosavas kapitalas yra padalijamas į paskirstytiną nuosavą kapitalą ir kitą nuosavą kapitalą, o paskirstytinas nuosavas kapitalas yra nuosavo kapitalo dalis, viršijanti įstatinį kapitalą.

13 1996 m. *KStG* 30 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Kiekvieno mokestinio laikotarpio pabaigoje paskirstytinas nuosavas kapitalas yra padalijamas į dalis pagal joms taikytiną apmokestinimo schemą. Kiekviena dalis priklauso nuo ankstesniais mokestiniais laikotarpiais atlikto padalijimo. Atliekant padalijimą reikia atskirai nurodyti dalis, atitinkančias:

1) pajamas, kurios nuo 1993 m. gruodžio 31 d. buvo apmokestintos taikant nesumažintą pelno mokesčio tarifą;

<…>

3) turto prieaugį, kuris neapmokestinamas pelno mokesčiu arba kuris padidino kapitalo bendrovės nuosavą kapitalą mokestiniais laikotarpiais iki 1977 m. sausio 1 dienos.

2. 1 dalies 3 punkte nurodyta suma turi būti padalyta į:

1. Nuosavą kapitalą nuo mokestiniais laikotarpiais po 1976 m. gruodžio 31 d. iš užsienio gautų pajamų <…>

2. Įvairius turto prieaugius, kurie neapmokestinami pelno mokesčiu ir nepriskiriami 3 ir 4 kategorijoms.

3. Paskirstytiną nuosavą kapitalą, įgytą prieš pasibaigiant mokestiniam laikotarpiui iki 1977 m. sausio 1 dienos.

4. Akcininkų įnašus, kurie padidino nuosavą kapitalą mokestiniais laikotarpiais po 1976 m. gruodžio 31 dienos.“

14 1996 m. *KStG* 30 straipsnio 1 dalies 1 punkte išvardytų pajamų dalis, apmokestinama nesumažintu pelno mokesčio tarifu, t. y. 45 %, vadinama „EK 45“.

15 1996 m. *KStG* 30 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytas pelno mokesčiu neapmokestinamas turto prieaugis vadinamas „EK 0“, o pagal 30 straipsnio 2 dalyje nurodytas keturias kategorijas – „EK 01“ – „EK 04“.

16 1996 m. *KStG* 40 straipsnyje nustatyta:

„Pagal 27 straipsnį pelno mokestis nėra didinamas:

1) už paskirstomo pelno dalis, patenkančias į 30 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostatų taikymo sritį (EK 01);

2) už paskirstomo pelno dalis, patenkančias į 30 straipsnio 2 dalies 4 punkto nuostatų taikymo sritį (EK 04).“

17 1996 m. *KStG* 44 straipsnio 1 dalies pirmajame sakinyje numatyta:

„Jeigu mokesčiu neribotai apmokestinamas vienetas savo sąskaita teikia paslaugas, kurios akcininkams yra pajamos Pajamų mokesčio įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 arba 2 punktų prasme, jis privalo, laikydamasis 2 dalies, savo akcininkų paprašytas išduoti atitinkamos oficialios administracinės formos pažymą, kurioje nurodoma ši informacija:

1) akcininko pavardė ir adresas;

2) paslaugų suma;

3) atsiskaitymo data;

4) pagal Pajamų mokesčio įstatymo 36 straipsnio 2 dalies 3 punkto pirmąjį sakinį atskaitytino pelno mokesčio suma;

5) pagal 52 straipsnį grąžintino pelno mokesčio suma; pakanka pateikti duomenis apie vieną akciją, kapitalo dalį arba vieną teisę į dividendus;

6) paslaugos, kuriai kapitalo dalis 30 straipsnio 2 dalies 1 punkto prasme laikoma panaudota, suma;

7) paslaugos, kuriai kapitalo dalis 30 straipsnio 2 dalies 4 punkto prasme laikoma panaudota, suma.“

18 1996 m. *KStG* 50 straipsnio 1 dalies 2 punkte, be kita ko, numatyta, kad nuo pajamų, kurioms taikomas mokestis prie šaltinio, mokėtinas pelno mokestis mokamas išskaičiuojant mokestį prie šaltinio, kai pajamų gavėjas yra tik iš dalies apmokestinamas ir kai pajamos gaunamos ne iš komercinės, žemės ūkio ar miškininkystės įmonės, esančios šalies teritorijoje.

19 1996 m. *KStG* 51 straipsnyje nurodoma, kad „jeigu akcininkas neapmokestinamas pajamų mokesčiu Pajamų mokesčio įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1–3 punktų arba 2 dalies 2 punkto a papunkčio prasme arba jeigu į šias pajamas neatsižvelgta nustatant

apmokestinimo bazę pagal 50 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 dalį, pelno mokesčio, atskaitytino pagal Pajamų mokesčio įstatymo 36 straipsnio 2 dalies 3 punktą, negalima atskaityti arba grąžinti“.

20 1996 m. *KStG* 52 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Pelno mokestis, kurio negalima atskaityti pagal 51 straipsnį, grąžinamas neribotai apmokestinamiems, tačiau atleistiems nuo pelno mokesčio akcininkams, viešosios teisės reglamentuojamiems juridiniams asmenims ir akcininkams, kurie iš dalies apmokestinami pelno mokesčiu pagal 2 straipsnio 1 dalį, jiems paprašius, tiek, kiek šis mokestis padidėja pagal 27 straipsnį dėl to, kad nuosavas kapitalas 30 straipsnio 2 dalies 3 punkto prasme laikomas naudojamu pelnui paskirstyti arba analogiškam mokėjimui.“

1990 m. EStG

21 1990 m. Pajamų mokesčio 20 straipsnio 1 dalyje (*Einkommensteuergesetz 1990*, BGBl. 1990 I, p. 1898, toliau – 1990 m. EStG) numatyta:

„Investicinės pajamos apima:

1. Dividendų paskirstymą;

2. <…>

3. pagal 36 straipsnio 2 dalies 3 punktą atskaitytino pelno mokesčio sumą.“

22 1990 m. EStG 36 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„<…>

Iš pajamų mokesčio atskaitomos šios sumos:

<…>

3. Pelno mokestis, kurį sumoka neribotai pelno mokesčiu apmokestinamas vienetas arba asmenų asociacija, iki 3/7 pajamų 20 straipsnio 1 dalies 1 punkto (dividendai) arba 2 punkto prasme tiek, kiek minėtos pajamos gaunamos ne iš pelno paskirstymo, kuriam buvo panaudotas nuosavas kapitalas Pelno mokesčio įstatymo 30 straipsnio 2 dalies 1 punkto prasme.“

23 1990 m. *EStG* 43 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Toliau išvardytos Vokietijoje gautos investicinės pajamos apmokestinamos pajamų mokesčiu, išskaičiuojamu iš investicinių pajamų (investicinių pajamų mokestis):

1. Investicinės pajamos 20 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktų prasme <…>“

Pagrindinės bylos aplinkybės, prejudiciniai klausimai ir procesas Teisingumo Teisme

24 Kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, *Burda* yra uždaroji akcinė bendrovė, kurios buveinė ir valdymo organas yra Vokietijoje. Pagrindinėje byloje nagrinėjamais metais ji lygiomis dalimis priklausė Nyderlanduose įsteigtai kapitalo bendrovei RCS ir Vokietijoje esančiai kapitalo bendrovei *Burda International Holding GmbH* (toliau – *Burda International*).

25 1998 m. *Burda* nusprendė paskirstyti pelną už 1996 ir 1997 m. mokestinius laikotarpius lygiomis dalimis RCS bei *Burda International*. Šis paskirstytas pelnas pagal 1996 m. *KStG* 27 straipsnio 1 dalį buvo apmokestintas 30 % tarifu.

26 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad, vadovaujantis 1996 m. *KStG* 44 straipsniu, tik *Burda International* gavo pažymą dėl atskaitytino pelno mokesčio už *Burda* paskirstytą pelną.

27 Iš minėto sprendimo taip pat matyti, kad patikrinus mokesčius nustatyta, jog *Burda* paskirstyto pelno suma buvo didesnė nei apmokestinamųjų pajamų suma. Todėl *Finanzamt* sumažino nuo 6 049 925 DEM iki 4 915 490 DEM įvairias paskirstytino nuosavo kapitalo dalis, kurioms taikomas nesumažinto tarifo pelno mokestis (EK 45), ir, vadovaudamasi 1996 m. *KStG* 28 straipsnio 4 dalimi, pelno paskirstymus, kuriems po sumažinimo nebepakako apmokestinamojo paskirstytino nuosavo kapitalo, padengė iš nuosavo kapitalo 1996 m. *KStG* 30 straipsnio 2 dalies 2 punkto prasme (EK 02).

28 Dėl šio padengimo padidėjo pelno mokestis už pagrindinėje byloje aptariamus dvejus metus ir todėl buvo parengti du iš dalies pakeisti pranešimai apie mokėtiną mokestį.

29 Dėl šių pranešimų *Burda* pareiškė ieškinį *Finanzgericht Hamburg* teisme, ginčydama 1996 m. *KStG* 28 straipsnio 4 dalies taikymą tuo pagrindu, kad RCS paskirstyto pelno padengimas EK 02 lėšomis buvo klaida.

30 Šiuo atžvilgiu *Burda* tvirtina, kad ji turėjo EK 04 kategorijai priskiriamų piniginių įnašų, kurių pakako pelno paskirstymui finansuoti, ir kad bet kuriuo atveju neturėjo EK 02 priskiriamo turto prieaugio.

31 2005 m. balandžio 29 d. Sprendimu *Finanzgericht Hamburg* patenkino *Burda* ieškinį, iš esmės manydamas, kad reikia taikyti 1996 m. *KStG* 28 straipsnio 3 dalies nuostatas, nes RCS išmokėta paskirstytojo pelno dalis turėjo būti priskirta EK 04.

32 Dėl šio sprendimo *Finanzamt* pateikė kasacinį skundą *Bundesfinanzhof* teismui.

33 Pastarasis nusprendė, kad negalima pritarti *Finanzgericht Hamburg* pateiktą 1996 m. *KStG* 28 straipsnio 4 dalies aiškinimui. *Bundesfinanzhof* teigimu, šios nuostatos taikymo sritis negali būti apribota tik turinčiais teisę atskaityti akcininkais ir dėl to neapimti neturinčių teisės į mokesčių kreditą akcininkų, kaip antai RCS.

34 Tačiau *Bundesfinanzhof* kilo abejonių dėl to, ar EK 02 kategorijai priskiriamo pelno paskirstymo apmokestinimas yra suderinamas su Direktyva 90/945 tiek, kiek jis yra mokestis prie šaltinio, ir prireikus su EB sutarties nuostatomis, susijusiomis su laisvu kapitalo judėjimu arba įsisteigimo laisve.

35 Šiomis aplinkybėmis *Bundesfinanzhof* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

1. Ar mokesčiu prie šaltinio <…> Direktyvos 435/90/EEB 5 straipsnio 1 dalies (dabar 5 straipsnis pagal 2003 m. gruodžio 22 d redakcijos Direktyvą 2003/132/EB (OL L 7, 2004, p. 41) prasme reikia laikyti tokį atvejį, kai nacionalinė teisė nustato, kad, dukterinei bendrovei paskirstant pelną savo patronuojančiai bendrovei, apmokestinamos kapitalo bendrovės pajamos ir turto prieaugis, kurie pagal nacionalinę teisę nebūtų apmokestinami, jeigu liktų dukterinei bendrovei ir nebūtų paskirstomi patronuojančiai bendrovei?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar su (Sutarties 52, 73b ir 73d straipsniais) yra suderinama nacionalinės teisės nuostata, numatanti išimtinį kapitalo bendrovės paskirstytojo pelno padengimą iš šios bendrovės nuosavo kapitalo ir to nulemtą apmokestinimą net tokiais atvejais, kai ši kapitalo bendrovė įrodo, kad dividendus išmokėjo akcininkams ne rezidentams, nors tokie akcininkai, skirtingai nei akcininkai rezidentai, pagal nacionalinę teisę neturi teisės iš savo pačių mokesčio atskaityti jiems pritaikyto pelno mokesčio?

36 2008 m. vasario 18 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu *Burda* paprašė Teisingumo Teismo priimti nutartį dėl žodinės proceso dalies atnaujinimo pagal Procedūros reglamento 61 straipsnį, siekiant, kad būtų paskirtos „proceso organizavimo priemonės“.

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį ir paskirti proceso organizavimo priemones

37 Iš teismo praktikos matyti, kad Teisingumo Teismas gali savo nuožiūra, generalinio advokato pasiūlymu arba šalių prašymu priimti nutartį dėl žodinės proceso dalies atnaujinimo pagal Procedūros reglamento 61 straipsnį, jei jis mano, kad nepakanka informacijos arba byla turi būti nagrinėjama remiantis argumentu, dėl kurio šalys nepareiškė savo nuomonių (žr. 2004 m. gruodžio 14 d. Sprendimo S*wedish Match*, C-210/03, Rink. p. I-11893, 25 punktą; 2006 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *SGAE*, C-306/05, Rink. p. I-11519, 27 punktą ir 2007 m. birželio 28 d. Sprendimo *Albert Reiss Beteiligungsgesellschaft*, C-466/03, Rink. p. I-5357, 29 punktą).

38 Grįsdama savo prašymą *Burda* nurodo, pirma, kad generalinis advokatas savo išvadoje neatsižvelgė į Vokietijos pelno mokesčio cirkuliaro (*Körperschaftsteuerrichtlinien*, toliau – KStR) 78 straipsnio 5 dalį.

39 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad pagal EB 234 straipsnį pradėtoje procedūroje pagrindinėje byloje taikytinas svarbias nacionalines nuostatas turi nurodyti ne Teisingumo Teismas. Tokia prerogatyva tenka tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, kuris, išdėstydamas vidaus teisinį pagrindą, palieka Teisingumo Teismui galimybę pateikti Bendrijos teisės aiškinimą, leidžiantį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui įvertinti nacionalinės teisės aktų suderinamumą su Bendrijos teisės aktais.

40 Taigi neginčijama, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo sprendime pateikti prejudicinį klausimą nemini KStR 78 straipsnio 5 dalies nuostatų.

41 Savo teiginiuose *Burda* iš tikrųjų kritikuoja generalinio advokato pateiktą nuomonę dėl 1996 m. *KStG* 28 straipsnio 4 dalies aiškinimo ir tai, kad jis nepritaria jos vertinimui.

42 Tačiau iš teismo praktikos matyti, kad Teisingumo Teismo statutas ir Procedūros reglamentas šalims nenumato galimybės pateikti atsiliepimus į generalinio advokato išvadą (žr., be kita ko, minėto sprendimo *SGAE* 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

43 *Burda* teigia, antra, kad, priešingai nei mano generalinis advokatas, ji neturėjo paskirstytino pelno, kurį būtų galima apmokestinti 30 % tarifu, ir kad dividendai neviršijo nuo mokesčių atleistų partnerių piniginių įnašų grąžinimo.

44 Šiais teiginiais *Burda* iš esmės tvirtina, kad tam tikrų faktų prielaidos, kuriomis generalinis advokatas grindžia savo analizę, yra netikslios arba neišsamios.

45 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi apibrėžti faktines aplinkybes, kuriomis kyla jo pateikiami klausimai, arba bent jau paaiškinti faktų prielaidas, kuriomis šie klausimai grindžiami.

46 Iš prejudicinio klausimo matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodė faktinių aplinkybių, kuriomis savo prašyme remiasi *Burda*.

47 Iš to išplaukia, jog šio sprendimo 43 punkte minimi teiginiai negali pateisinti žodinės proceso dalies atnaujinimo vadovaujantis procedūros reglamento 61 straipsnyje nustatytais reikalavimais.

48 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas, išklausęs generalinį advokatą, mano, jog turi visą informaciją, būtiną atsakant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimus.

49 Todėl nereikia priimti nutarties atnaujinti žodinę proceso dalį ir reikia atmesti su tuo susijusį prašymą skirti proceso organizavimo priemones.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

50 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo iš esmės klausia, ar mokesčiu prie šaltinio Direktyvos 435/90/EEB 5 straipsnio 1 dalies prasme laikoma nacionalinės teisės nuostata, numatanti, jog dukterinei bendrovei paskirstant pelną savo patronuojančiai bendrovei, apmokestinamos dukterinės bendrovės pajamos ir turto prieaugis, kurie pagal nacionalinę teisę būtų neapmokestinami, jei ši dukterinė bendrovė juos būtų pasilikusi, o ne paskirsčiusi patronuojančiai bendrovei.

51 Šiuo atžvilgiu pagal nusistovėjusią teismo praktiką minėta direktyva, kuri, kaip matyti iš šio sprendimo 5 ir 24 punktų, taikoma pagrindinėje byloje, siekiama, įtvirtinant

bendrą mokesčių sistemą, pašalinti bet kokias nepalankias skirtingų valstybių narių bendrovių bendradarbiavimo sąlygas, palyginti su tos pačios valstybės narės įmonių bendradarbiavimo sąlygomis, ir taip palengvinti tarptautinį bendradarbiavimą. Taigi Direktyvos 90/435 5 straipsnio 1 dalis, siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo, numato, kad paskirstant pelną mokesčiu prie šaltinio neapmokestinamos dukterinės bendrovės valstybėje (1996 m. spalio 17 d. Sprendimo *Denkavit ir kt.*, C-283/94, C-291/94 ir C-292/94, Rink. p. I-5063, 22 punktas; 2000 m. birželio 8 d. Sprendimo *Epson Europe*, C-375/98, Rink. p. I-4243, 20 punktas; 2001 m. spalio 4 d. Sprendimo *Athinaïki Zythopoiïa*, C-294/99, Rink. p. I-6797, 25 punktas; 2003 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Océ van der Grinten*, C-58/01, Rink. p. I-9809, 45 punktas ir 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, Rink. p. I-11753, 103 punktas).

52 Konkrečiai kalbant apie Direktyvos 90/435 5 straipsniu valstybėms narėms nustatytą draudimą dukterinės bendrovės rezidentės savo patronuojančiai bendrovei, kitos valstybės narės rezidentei, paskirstytam pelnui taikyti mokestį prie šaltinio, pažymėtina, jog Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad mokestis prie šaltinio – tai bet koks valstybėje, kurioje išmokami dividendai, gautų pajamų apmokestinimas, kurio atsiradimą lemiantis įvykis yra dividendų arba bet kokių kitų pajamų iš akcijų išmokėjimas, kai šio mokesčio bazė yra pajamos iš šių akcijų, o apmokestinamasis asmuo yra tų pačių akcijų turėtojas (minėtų sprendimų *Epson Europe* 23 punktas; *Athinaïki Zythopoiïa* 28 ir 29 punktai; *Océ van der Grinten* 47 punktas bei *Test Claimants in the FII Group Litigation* 108 punktas).

53 Iš šios teismo praktikos matyti, kad taikant Direktyvos 90/435 5 straipsnio 1 dalį turi būti įvykdytos trys kumuliacinės sąlygos.

54 Šiuo atžvilgiu Vokietijos vyriausybė teigė, kad pagrindinėje byloje neįvykdyta šio sprendimo 52 punkte nurodyta trečioji sąlyga, t. y. jog apmokestinamasis asmuo turi būti „akcijų turėtojas“.

55 Reikia konstatuoti, kad paskirstydama pelną *Burda* privalo mokėti pelno mokestį, o akcijų turėtojos yra *Burda International* ir RCS.

56 Todėl pagrindinėje byloje neįvykdyta trečioji sąlyga, susijusi su mokesčiu prie šaltinio Direktyvos 90/435 5 straipsnio 1 dalies prasme.

57 Šio vertinimo negali paneigti Europos Bendrijų Komisijos ir *Burda* minėtu sprendimu *Athinaïki Zythopoiïa* grindžiami argumentai, kad Teisingumo Teismas iš tikrųjų netaiko minėtos sąlygos ir pirmenybę teikia ekonominiu vertinimu pagrįstam požiūriui.

58 Konkrečiai kalbant, Komisijos nuomone, aiškinant Direktyvos 90/435 5 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygas, reikia atsižvelgti į ypatingą šioje direktyvoje numatytos mokesčio prie šaltinio sistemos ekonominę funkciją. To nepadarius, ši nuostata būtų netaikoma dažniausiai pasitaikančiais atvejais, t. y. kiekvieną kartą, kai dukterinė bendrovė išmoka dividendus savo patronuojančioms bendrovėms, kurios yra kitos valstybės narės rezidentės nei dukterinė bendrovė.

59 Šiuo atžvilgiu Komisija priduria, kad ekonominis dukterinės bendrovės apmokestinimo poveikis atitinka patronuojančios bendrovės apmokestinimą, nes mokestis prieš šaltinio išskaičiuojamas pelną skirstančios bendrovės ir yra tiesiogiai sumokamas mokesčių institucijoms.

60 Negalima pritarti prieš tai išdėstytiems teiginiams.

61 Visų pirma reikia konstatuoti, jog iš po minėto sprendimo *Athinaïki Zythopoiïa* susiklosčiusios teismo praktikos matyti, kad Teisingumo Teismas kaip sąlygą, susijusią su „mokesčio prie šaltinio“ sąvoka Direktyvos 90/435 5 straipsnio 1 dalies prasme, pripažįsta tai, kad apmokestinamasis asmuo yra akcijų turėtojas (žr. minėtų sprendimų *Océ van der Grinten* 47 punktą ir *Test Claimants in the FII Group Litigation* 108 punktą).

62 Beje, šios išvados negali paneigti tariamas mokesčio prieš šaltinio sistemai būdingas ekonominis vertinimas, kuriuo remiasi Komisija. Iš tiesų toks vertinimas, netgi jei būtų svarbus, pagrindžia Direktyvos 90/435 5 straipsnio 1 dalies taikymą, tik jeigu yra įvykdytos visos šio sprendimo 52 punkte minėtoje teismo praktikoje išvardytos sąlygos.

63 Kadangi trečioji mokesčio prie šaltinio Direktyvos 90/435 5 straipsnio 1 dalies prasme buvimo sąlyga pagrindinėje byloje nėra įvykdyta, ši nuostata nedraudžia apskaitos korekcinio mechanizmo, kaip antai numatyto 1996 m. *KStG* 28 straipsnio 4 dalyje.

64 Todėl į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: mokesčiu prie šaltinio Direktyvos 435/90/EEB 5 straipsnio 1 dalies prasme nėra laikoma nacionalinės teisės nuostata, numatanti, jog dukterinei bendrovei paskirstant pelną savo patronuojančiai bendrovei, apmokestinamos dukterinės bendrovės pajamos ir turto prieaugis, kurie pagal nacionalinę teisę nebūtų apmokestinami, jei ši dukterinė bendrovė būtų juos pasilikusi, o ne paskirsčiusi patronuojančiai bendrovei.

Dėl antrojo klausimo

65 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Sutarties 52, 73b ir 73d straipsnius reikia aiškinti kaip draudžiančius taikyti nacionalinę priemonę, kaip antai 1996 m. *KStG* 28 straipsnio 4 dalis, pagal kurią, apmokestinant pelną, kurį dukterinė bendrovė valstybės narės rezidentė paskirsto savo patronuojančiai bendrovei, taikomas toks pats korekcinis mechanizmas, nesvarbu, ar patronuojanti bendrovė reziduoja toje pačioje valstybėje narėje, ar kitoje valstybėje narėje, net jeigu, priešingai nei patronuojančiai bendrovei rezidentei, patronuojančiai bendrovei ne rezidentei jos dukterinės bendrovės rezidavimo valstybė narė nesuteikia mokesčio kredito.

66 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, nors tiesioginiai mokesčiai priklauso valstybių narių kompetencijai, jos privalo ja naudotis laikydamosi Bendrijos teisės (žr., be kita ko, 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas*, C-196/04, Rink. p. I-7995, 40 punktą; 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, Rink. p. I-11673, 36 punktą ir 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Oy AA*, C-231/05, Rink. p. I-6373, 20 punktą).

67 Pagrindinės bylos aplinkybėmis pirmiausia reikia nustatyti, ar ir kuria dalimi nacionalinės teisės aktai, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, gali paveikti Sutarties 52, 73b ir 73d straipsniuose numatytas laisves.

Dėl taikytinos laisvės

68 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti: kadangi nacionalinės teisės aktai reglamentuoja tik santykius bendrovių grupėje, jie pirmiausia paveikia įsisteigimo laisvę (žr., be kita ko, minėtų sprendimų *Test Claimants in the FII Group Litigation* 118 punktą; *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* 33 punktą ir *Oy AA* 23 punktą).

69 Be to, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, kai bendrovė dalyvauja kitos bendrovės kapitale ir toks dalyvavimas pirmajai leidžia daryti aiškią įtaką šios kitos bendrovės sprendimams ir nulemti jos veiklą, taikomos su įsisteigimo laisve susijusios Sutarties nuostatos (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas* 31 punktą; minėto sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* 39 punktą; 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation*, C-524/04, Rink. p. I-2107, 27 punktą; minėto sprendimo *Oy AA* 20 punktą; 2007 m. spalio 23 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-112/05, Rink. p. I-8995, 13 punktą bei 2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Columbus Container Services*, C-298/05, Rink. p. I-10451, 29 punktą).

70 Iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad 50 % Vokietijos teritorijoje reziduojančios *Burda* kapitalo priklauso bendrovei ne rezidentei, t. y. RCS. Tokio dydžio RCS dalyvavimas *Burda* kapitale iš esmės suteikia jai teisę daryti aiškią ir lemiamą įtaką jos dukterinei bendrovei pirmesniame punkte minėtos teismo praktikos prasme.

71 Taip pat reikia pažymėti, jog pagrindinėje byloje nagrinėjami nacionalinės teisės aktai, kurių taikymas nepriklauso nuo dividendus gavusiai bendrovei priklausančios dividendus išmokėjusios bendrovės kapitalo dalies apimties, gali patekti tiek į EB 43 straipsnio dėl įsisteigimo laisvės, tiek į EB 56 straipsnio dėl laisvo kapitalo judėjimo taikymo sritis (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 36 punktą).

72 Šiuo atžvilgiu vis dėlto reikia konstatuoti, kad ginčas pagrindinėje byloje susijęs tik su pagrindinėje byloje nagrinėjamų teisės aktų įtaka bendrovės rezidentės, išmokėjusios dividendus akcininkams, turintiems kapitalo dalį, kuri jiems leidžia daryti aiškią įtaką minėtos bendrovės sprendimams ir nulemti jos veiklą, padėčiai (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 38 punktą).

73 Šiomis aplinkybėmis pagrindinėje byloje nagrinėjamam atvejui taikomos su įsisteigimo laisve susijusios Sutarties nuostatos.

74 Bet kuriuo atveju darant prielaidą, kad 1996 m. *KStG* turi laisvą kapitalo judėjimą ribojantį poveikį, iš teismo praktikos matyti, kad toks poveikis yra neišvengiama galimo įsisteigimo laisvės apribojimo pasekmė ir todėl jis nepateisina atskiro minėtų

teisės aktų nagrinėjimo 73b straipsnio atžvilgiu (minėto sprendimo *Oy AA* 24 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

75 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į šį klausimą reikia atsakyti atsižvelgiant vien į su įsisteigimo laisve susijusias Sutarties nuostatas.

Dėl įsisteigimo laisvės apribojimo buvimo

76 Įsisteigimo laisvė, kurią Sutarties 52 straipsnis pripažįsta Bendrijos nacionaliniams subjektams ir kuri apima jų teisę imtis savarankiškai dirbančių asmenų veiklos bei ja verstis, taip pat steigti ir valdyti įmones tomis pačiomis sąlygomis, kurios rezidavimo valstybės narės teisės aktuose yra nustatytos jos pačios subjektams, pagal EB sutarties 58 straipsnį (tapusį EB 48 straipsniu) apima bendrovių, įsteigtų vadovaujantis valstybės narės teisės aktais ir Bendrijoje turinčių savo pagrindines buveines, centrinę administraciją ar pagrindinę verslo vietą, teisę vykdyti savo veiklą atitinkamoje valstybėje narėje per dukterinę bendrovę, filialą ar atstovybę (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas* 41 punktą bei minėto sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* 42 punktą).

77 Dėl bendrovių reikia pažymėti, kad jos priskiriamos konkrečios valstybės teisinei sistemai pagal jų buveinę Sutarties 58 straipsnio prasme, kaip ir fiziniai asmenys – pagal pilietybę. Pripažinus, kad rezidavimo valstybė narė gali laisvai taikyti skirtingą vertinimą vien dėl to, kad bendrovės buveinė yra kitoje valstybėje narėje, Sutarties 52 straipsnis taptų beprasmis. Taigi įsisteigimo laisvė užtikrina, kad priimančiojoje valstybėje narėje būtų taikomas nacionalinės teisės vertinimas, uždrausdama bet kokią diskriminaciją bendrovių buveinės buvimo vietos pagrindu (šiuo klausimu žr., be kita ko, minėto sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

78 Iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog pagrindinėje byloje nagrinėjamu korekciniu mechanizmu siekiama užtikrinti, kad dividendus išmokėjusios bendrovės sumokėto mokesčio suma po korekcijos atitiktų akcininkui klaidingai suteikto mokesčio kredito sumą. Šiuo tikslu korekcinis mechanizmas numato, kad apmokestinant reikia atsižvelgti į EK 02 kategorijai priskiriamą nuosavą kapitalą užtikrinant, jog mokestis ir mokesčio kreditas atitiktų nurodytuosius akcininkams išduotose mokesčių pažymose.

79 Reikia pažymėti, kad taikant šį korekcinį mechanizmą, kuriuo siekiama išvengti, jog už nesumokėtą mokestį būtų suteiktas mokesčio kreditas, koreguojama ne mokesčio kredito suma, bet dividendus išmokėjusios bendrovės mokamo mokesčio suma.

80 Be to, neginčijama, kad 1996 m. *KStG* 28 straipsnio 4 dalyje numatytas korekcinis mechanizmas yra taikomas Vokietijoje reziduojančiai bendrovei, nesvarbu, ar ši taip pat yra Vokietijoje, ar kitoje valstybėje narėje reziduojančios patronuojančios bendrovės dukterinė bendrovė.

81 Šiomis aplinkybėmis *Burda* mano, kad pagrindinėje byloje diskriminacinį vertinimą sudaro būtent tai, kad tas pats korekcinis mechanizmas taikomas skirtingoms situacijoms, t. y., kitaip nei patronuojančioms bendrovėms rezidentėms, dukterinių bendrovių rezidenčių patronuojančioms bendrovėms ne rezidentėms nesuteikiamas mokesčio kreditas, skirtas kompensuoti dividendus išmokėjusios bendrovės sumokėtą pelno mokestį.

82 Kadangi diskriminaciją gali sudaryti tos pačios taisyklės taikymas skirtingoms situacijoms, siekiant pagrindinėje byloje įrodyti diskriminuojančio ir dėl to iš esmės Sutarties 52 straipsniu draudžiamo mokestinio vertinimo buvimą, reikia nustatyti, ar nagrinėjamos nacionalinės priemonės atžvilgiu dukterinės bendrovės rezidentės atsiduria skirtingoje padėtyje, nesvarbu, ar jų patronuojanti bendrovė yra rezidentė, ar ne rezidentė, ir dėl to joms suteikiamas mokesčio kreditas arba ne.

83 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog 1996 m. *KStG* 28 straipsnio 4 dalyje numatyto apskaitos korekcinio mechanizmo taikymas negali pakeisti *Burda* mokestinės prievolės priklausomai nuo to, ar jos patronuojanti bendrovė reziduoja Vokietijoje, ar kitoje valstybėje narėje.

84 Todėl negalima pripažinti, jog 1996 m. *KStG* 28 straipsnio 4 dalies taikymas lemia identišką skirtingose situacijose atsidūrusios dukterinės bendrovės vertinimą, nes dukterinė bendrovė jos rezidavimo valstybės, šiuo atveju – Vokietijos Federacinės Respublikos, teisės aktų atžvilgiu neatsiduria skirtingoje padėtyje priklausomai nuo to, ar ji savo pelną paskirsto patronuojančiai bendrovei ne rezidentei, ar patronuojančiai bendrovei rezidentei.

85 Šio vertinimo negali paneigti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo akcentuota aplinkybė, jog akcininkų ne rezidentų atveju dividendus išmokėjusios įmonės apmokestinimas tampa galutinis ta prasme, jog dividendus išmokėjusios bendrovės mokestinės prievolės padidėjimas nėra kompensuojamas suteikiant jį atitinkantį mokesčio kreditą.

86 Šiuo atžvilgiu svarbu nurodyti, kad iš teismo praktikos matyti, jog kiekviena valstybė narė privalo organizuoti savo paskirstytojo pelno mokesčio sistemą laikydamasi Bendrijos teisės ir šiuo pagrindu apibrėžti apmokestinimo bazę bei mokesčio tarifą, kurie dividendus išmokančiai bendrovei ir (arba) dividendus gaunančiam akcininkui būtų taikomi tiek, kiek šie asmenys apmokestinami šioje valstybėje (minėto sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* 50 punktas).

87 Pagal tą pačią teismo praktiką, nesant Bendrijos suvienodinimo ar derinimo priemonių, valstybės narės lieka kompetentingos sutartimis arba vienašališkai nustatyti savo galių mokesčių srityje paskirstymo kriterijus, visų pirma siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo (minėto sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* 52 punktas).

88 Šiuo atžvilgiu patronuojančiai bendrovei rezidentei pagrindinėje byloje taikytinais nacionalinės teisės aktais suteikiamu mokesčio kreditu siekiama išvengti ekonominio dvigubo apmokestinimo taikymo pelnui, kurį paskirsto dukterinė bendrovė rezidentė ir už kurį ji jau buvo apmokestinta.

89 Pagrindinėje byloje, kuri susijusi su tarptautiniu pelno paskirstymu, užkirsti kelią šiam dvigubam ekonominiam apmokestinimui turi ne dukterinės bendrovės rezidavimo valstybė narė, bet valstybė narė, kurios teritorijoje reziduoja patronuojanti bendrovė.

90 Iš tikrųjų, vadovaujantis Direktyvos 90/435 4 straipsniu, patronuojančios bendrovės rezidavimo valstybė narė privalo arba neapmokestinti iš kitoje valstybėje narėje reziduojančios dukterinės bendrovės jos gauto pelno, arba leisti iš jos mokesčio atskaityti su šiuo pelnu susijusią dukterinės bendrovės mokesčio dalį.

91 Todėl abiem šiais atvejais patronuojančios bendrovės rezidavimo valstybė narė privalo taikyti mokestinį vertinimą, kuriuo siekiama to paties tikslo, kaip ir dukterinės bendrovės rezidavimo valstybės narės joje reziduojančioms patronuojančioms bendrovėms suteikiamu mokesčio kreditu, taip, kad būtų išvengta dividendų forma paskirstyto pelno dvigubo ekonominio apmokestinimo.

92 Taigi kaip ir dukterinės bendrovės rezidentės patronuojančiai bendrovei rezidentei jos rezidavimo valstybė narė, veikianti ir kaip dukterinės bendrovės valstybė narė, suteikia mokesčio kreditą, taip ir dukterinės bendrovės rezidentės patronuojanti bendrovė ne rezidentė apsaugoma nuo dividendų forma paskirstyto pelno dvigubo ekonominio apmokestinimo, nors tai daro jos rezidavimo valstybė narė.

93 Paskirstytojo pelno, kaip antai pagrindinės bylos aplinkybėmis EK 02 priskiriamo pelno, apmokestinimą bet kuriuo atveju galiausiai kompensuoja patronuojančios bendrovės rezidavimo valstybė narė.

94 Taigi dėl to, kad dukterinės bendrovės valstybė narė nesuteikia mokesčio kredito patronuojančiai bendrovei ne rezidentei, patronuojančios bendrovės rezidentės dukterinės bendrovės rezidentės padėtis netampa skirtinga nuo patronuojančios bendrovės ne rezidentės dukterinės bendrovės rezidentės padėties.

95 Iš to išplaukia, kad taikant pagrindinėje byloje nagrinėjamus teisės aktus, patronuojančios bendrovės rezidentės dukterinės bendrovės rezidentės padėtis nesiskiria nuo patronuojančios bendrovės ne rezidentės dukterinės bendrovės rezidentės padėties.

96 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: Sutarties 52 straipsnį (po pakeitimo – EB 43 straipsnis) reikia aiškinti kaip nedraudžiantį taikyti nacionalinę priemonę, kaip antai 1996 m. *KStG* 28 straipsnio 4 dalis, pagal kurią, apmokestinant pelną, kurį dukterinė bendrovė valstybės narės rezidentė paskirsto savo patronuojančiai bendrovei, taikomas toks pats korekcinis mechanizmas, nesvarbu, ar patronuojanti bendrovė reziduoja toje pačioje valstybėje narėje, ar kitoje valstybėje narėje, net jeigu, priešingai nei patronuojančiai bendrovei rezidentei, patronuojančiai bendrovei ne rezidentei jos dukterinės bendrovės rezidavimo valstybė narė nesuteikia mokesčio kredito.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

97 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Mokesčiu prie šaltinio 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms, 5 straipsnio 1 dalies prasme nėra laikoma nacionalinės teisės nuostata, numatanti, jog dukterinei bendrovei paskirstant pelną savo patronuojančiai bendrovei, apmokestinamos dukterinės bendrovės pajamos ir turto prieaugis, kurie pagal nacionalinę teisę nebūtų apmokestinami, jei ši dukterinė bendrovė juos būtų pasilikusi, o ne paskirsčiusi patronuojančiai bendrovei.**

2. **EB sutarties 52 straipsnį (po pakeitimo – EB 43 straipsnis) reikia aiškinti kaip nedraudžiantį taikyti nacionalinę priemonę, kaip antai 1996 m. Pelno mokesčio (1996 m. *Körperschaftsteuergesetz*) pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 28 straipsnio 4 dalis, pagal kurią, apmokestinant pelną, kurį dukterinė bendrovė valstybės narės rezidentė paskirsto savo patronuojančiai bendrovei, taikomas toks pats korekcinis mechanizmas, nesvarbu, ar patronuojanti bendrovė reziduoja toje pačioje valstybėje narėje, ar kitoje valstybėje narėje, net jeigu, priešingai nei patronuojančiai bendrovei rezidentei, patronuojančiai bendrovei ne rezidentei jos dukterinės bendrovės rezidavimo valstybė narė nesuteikia mokesčio kredito.**

Parašai.